

Delo z mladimi – delo za prihodnost

**Slomškovo
dan na
Ponikvi**

Srečanje vzgojiteljev,
učiteljev in katehetov.

**v soboto,
22. 9. 2018**

OB 12.30
SV. MAŠA V
ŽUPNIJSKI
CERKVI SV.
MARTINA, KI
JO BO VODIL,
NADŠKOF
METROPOLIT
MSGR.
STANISLAV
ZORE

**Bodimo prijatelji
napredka k dobremu**

**Slomškova
nedelja
2018**

23. 9. 2018

**v nadžupnijski cerkvi
sv. Nikolaja v Vuzenici**

OB 15.00
MOLITVENA URA

OB 16.00
SOMAŠEVANJE,
KI GA BO VODIL
NADŠKOF
METROPOLIT
MSGR. ALOJZIJ
CVIKL.

SLOMŠKOVA NEDELJA 2018

**Duhovna priprava
na praznik
bl. Antona Martina Slomška in
na Slomškovo nedeljo**

PRIROČNIK

37

DELO Z MLADIMI – DELO ZA PRIHODNOST

MARIBOR 2018

37. Praznik bl. A. M. Slomška

DELO Z MLADIMI – DELO ZA PRIHODNOST

Avtorji: mag. Alojzij Cvikl, nadškof metropolit

Andreja Šavc

Dr. Marjan Turnšek

Ernest Berložnik

odgovarja: mag. Franček Bertolini, voditelj Pastoralne službe Maribor

pripravila: Nadškofija Maribor, Pastoralna služba

lektoriranje: dr. Fanika Krajnc – Vrečko

DELO Z MLADIMI – DELO ZA PRIHODNOST

UVODNA BESEDA

Letošnjo Slomškovo nedeljo bomo obhajali v Vuzenici, v župniji, kjer je Slomšek preživel šest let svojega življenja (od leta 1838 do leta 1844). Za to župnijo, piše Franc Kosar, je prosil Slomšek sam: »(Slomšek) so prosili za vuzeniško nadfaro, gorato in težavno in le s pičlimi dohodki oskrbljeno.«

V tem idiličnem podpohorskem kraju je Slomšek napisal priročnik Blaže in Nežica v nedeljski šoli (l. 1842). Knjiga je nastala iz potrebe po praktičnem priročniku, ki bi pomagal pri vzgoji in pri povsem praktičnih stvareh v življenju. Gre za preprosto in praktično delo, ki želi vzgojiti um in srce. Prav z namenom, da bi združil to dvoje, je Slomšek dal poudarek na moralno vzgojo. Slomšek je poznal samovoljnost človeka, ki ga je z leti vedno težje oblikovati. Človek je kot drevo, ki ga lahko upogibaš, dokler je še mlado. Mladega lahko upogibaš skoraj po mili volji, kakor hočeš. Tega so se zavedali tudi učitelji kasnejših ideologij, ki so na mladih izvajali poskuse svojih revolucionarnih idej. Kakršni bodo mladi, takšna bo prihodnost.

Naslov letošnje Slomškove nedelje je »Delo z mladimi – delo za prihodnost«. Mladi so naša prihodnost in tam, kjer po župnijah ni mladih, počasi ugaša plamen upanja. Večkrat se zdi, kot da smo v tem času razvrednotenja vseh vrednot (Nietzsche) izgubili mlade. Krščanstvo je torej mnogokrat umrlo in ponovno vstalo, to pa zato, ker ima Boga, ki pozna pot iz groba. Tudi če mladih ni toliko, kot jih je bilo v času Slomška in morda še pred kratkim, nas ni treba biti strah. Sam papež Frančišek opogumlja mlade: »Ne izgubite poguma: s svojim nasmehom in svojimi odprtimi rokami pridigajte o upanju in ste blagoslov za edino človeško družino, ki jo tukaj tako dobro predstavljate!« Prihodnost ne prihaja kot grožnja ampak kot upanje, in to veliko upanje. Zato se s papežem oziramo v prihodnost. Prihodnost pa se mladim odpira kot negotovost. Če je bilo v preteklosti jasno, da mlad človek sprejme neko odločitev za življenje, danes ni več tako. Pri mladih smo danes pred izzivom stalnega spreminjanja odločitev v smislu »danes se bom odločil za to, jutri pa bom še videl«. Ker se svet in vse okoli nas hitro spreminja, se v smislu tega hitro spreminjajo odločitve mladih. Zato papež vabi, da jim omogočimo izkušnjo novega razvojnega modela.

Cerkev si želi mladega srečati, spremljati in zanj tudi skrbeti. Priložnosti za srečanje je mnogo in ob različnih priložnostih. Globoko v vsakem mladem je želja po uresničitvi svojega življenja, in ko tega ni mogoče uresničiti s sredstvi, ki jih ponuja svet, se začne odiseja iskanja navznoter, v sebi. Takrat so potrebni voditelji in spremljevalci. Zdi se, da so včasih bolj kot mladi v krizi voditelji, ki ne vedo, kako naj se soočijo z mladimi. Slomškov rek »če hočeš druge vneti, moraš sam goreti« je še posebej namenjen spremljevalcem, ki morajo živeti novost prerojenega življenja v Kristusu. Pri voditeljih je nastala kriza strasti. Nič več nismo »naježeni«, nič več ne čutimo »metuljčkov«. Mi smo zelo prijetni, »fajni«, sočutni, nežni in v tem smo gotovo boljši od prednikov v vseh teh »soft« krepostih (sočutje, empatija), vendar nismo niti približno tako dobri v trdih krepostih (pogum, odkritosrčnost, srčnost) – v tem smo mevže.

Ob letošnji Slomškovi nedelji smo povabljeni, da ponovno zagorimo, zaživimo krepostno ter stopimo na križišča in ulice, kjer so mladi. Ne bojmo se mladih, ker nas čakajo, čakajo veselo oznanilo zmage Življenja nad povprečnim minljivim življenjem.

Jure Sojč

22. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO 2. septembra 2018

BLAŽE IN NEŽICA

UVOD

Danes smo se zbrali pri tej sveti maši, da se skupaj poklonimo blaženemu Antonu Martinu Slomšku, ki je pustil zelo velik pečat tudi v nadžupniji Vuzenica.

Družba se je od časa, ko je živel blaženi Anton M. Slomšek, in do danes korenito spremenila. Vera se izgublja, vrednote se spreminjajo. Slomšek ni bil le duhovnik, škof, pisatelj, temveč tudi pedagog, vzgojitelj. V knjigi *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*, ki jo je napisal v Vuzenici, se je posvetil vzgoji. Vzgoja otrok in mladine ima zelo velik pomen v naših družinah. Truditi se moramo, da bi vzgojili zdrave, napredne in solidarne otroke, ki bodo zrastle v poštene odrasle. Ob tem bi se morali večkrat nasloniti na nauke A. M. Slomška, ki nas venomer spominjajo, da smo od Boga dani in da nas vse vodi k Bogu.

V veselju praznujmo današnjo nedeljo.

NAGOVOR

Vzgoja je odnos. Je odnos staršev do otrok, učiteljev do učencev, katehetov do veroučencev. Je proces, s katerim se srečujemo vsak dan, in pušča sledi tako pri otrocih kot tudi pri odraslih. V današnjem času se veliko govori o različnih načinih vzgoje, o različnih vzgojnih metodah in vsi odrasli stremimo k temu, da bi bili karseda najboljši starši, učitelji, vzgojitelji.

Anton Martin Slomšek je velik del svojega življenja namenil vzgoji. Vzgajati ni želel le otrok in mladine, ampak tudi odrasle moške in ženske. S svojimi nauki je želel ljudem približati modrost in preprosta navodila za življenje.

Preden je Slomšek prišel v Vuzenico, je bil devet let duhovni spremljevalec v bogoslovju v Celovcu. Ideja oziroma zasnova knjige se mu je verjetno porodila že takrat. Takrat je imel premalo časa, da bi knjigo napisal, ideja pa mu je ostala. Ko je oktobra leta 1838 prišel službovat v Vuzenico, se mu je življenjski tempo med hribi upočasnil in svojo idejo je takrat lahko tudi udejanjil.

Za knjigo *Blaže in Nežica v nedeljski šoli* je želel, da bi bila nekakšen metodik (priročnik) za učitelje v nedeljskih šolah. Slomšek je, ko je pisal ta učbenik v Vuzenici, meril predvsem na poučevanje kmečke mladine. Knjiga je napisana v dveh jezikih, v slovenskem in nemškem – Slomšek je želel učence na nezapleten način uvajati v nemški jezik.

V priročniku *Blaže in Nežica v nedeljski šoli* je oblikovana povest o Mlinaričevi družini z otrokoma Blažem in Nežico, v to povest pa je vpeljana učna snov.

Zgodba je postavljena v Loko na Dolenjskem, kjer je živel reven zidar Tomaž Mlinarič s svojo ženo Anico. Imela sta dva otroka, sina Blaža in hčer Nežico. Otroka sta bila pridna in pomagala sta na kmetiji pri kmečkih opravilih. Neko nedeljo po večernicah je prišel k Mlinaričevim kaplan. Opazil je, da Blaže v rokah drži knjigo. Kaplan je otrokoma predlagal, da bi prišla v šolo. Po prigovarjanju očeta sta v nedeljo šla prvič v šolo, kjer sta dobila črno tablico in kreda ter se začela učiti. Ker sta že znala brati, sta takoj stopila v drugi razred. Oba sta se pridno učila in uspešno zaključila šolo. Blaže se je nato učil mizarstva in šel delat v tujino, Nežica pa je šla za varuško na neko graščino, kjer se je poročila z grajskim oskrbnikom. Blaže se je vrnil v domovino in se oženil.

Knjiga je razdeljena na 52 poglavij. Predvideva se, da je poglavij toliko, kolikor je nedelj v letu, torej 52, da se je lahko vsako nedeljo prebralo eno poglavje. Ob nedeljah so imeli namreč čas in dovolj je bilo, če so prebrali eno poglavje na nedeljo, da so si snov tudi zapomnili.

Slomšek v metodiku ni posebej zahteval, da bi v nedeljskih šolah delili otroke glede na spol. Pri pouku so bili učenci v klopi sicer razdeljeni na dečke in deklice, prav tako je Slomšek učil, da se tudi v cerkvi sedi tako, torej da vsak spol sedi na svoji strani. Tudi pri spovedi so bili ločeni, še več, spoved za dečke je bila drug dan kot spoved za deklice. V knjigi lahko najdemo tudi različne nasvete glede čistoče za dečke in deklice.

V 19. stoletju je bil odnos med starši in otroki podoben kot danes, le da so takrat morali otroci veliko bolj pomagati staršem pri delu kot v današnjih časih. Delo so si otroci delili s starši, hčerke so pomagale materam, sinovi očetom. Zdi se, da se je starejše, še posebej starše, včasih bolj spoštovalo kot dandanes. Starši so imeli več avtoritete in tudi Slomšek v metodiku zagovarja pravico staršev, da otroka okarajo, še več, tudi tepejo.

Priročnik Blaže in Nežica v nedeljski šoli je preprosta knjiga, ki bi bila lahko aktualna še v današnjem času. Razumljivo je, da je v nekaterih pogledih zastarela, saj se je življenje od takrat precej spremenilo. Že sama vloga ženske v družbi je danes povsem drugačna, kot je bila v 19. stoletju. Življenjski tempo je precej hitrejši kot pred leti kaj šele kot pred stoletjem. Pri tem včasih pozabljamo, katere vrednote so pri vzgoji resnično pomembne, da jih posredujemo svojim otrokom. Anton Martin Slomšek nam je lahko pri tem velik vzgled. Vzgojitelji, kateheti, predvsem pa starši bi se lahko pogosteje obračali k njegovim naukom ter preproste življenjske modrosti posredovali otrokom in mladini. Slomšek pravi: »Česar se človek v mladosti navadi, vse svoje žive dni zna.«

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Z zaupanjem se obračamo na našega usmiljenega Boga Očeta in ga zaupno prosimo:

1. Dobri Oče! Prosim te, da bi svoje otroke znali vzgajati v krščanskem duhu in jim dajali prave življenjske nauke.
2. Dobri Oče! Prosim te za našo župnijo. Da bi bili župljani med seboj povezani, da bi si stali ob strani ne samo v dejanjih temveč tudi v molitvi. Vsakodnevno nas учи odpuščati, saj je odpuščanje zlati ključ do nebes.
3. Dobri Oče! Prosim te za naše duhovnike in škofe. Da bi jim bilo vodilo Slomškova zdrava kmečka pamet, njegova ljubezen do slovenskega naroda in do slovenskega jezika.
4. Dobri Oče! Ljudje po svetu trpijo zaradi lakote, vojne, diktatorskih voditeljev, ... Prosim te, da bi vsi, ki ne živijo v miru in svobodi, našli kanček upanja in z držo Jezusa Kristusa šli po svoji poti.
5. Dobri Oče! Prosim te za vse tiste, ki so že odšli k tebi. Naj njihove duše počivajo v miru.

Nebeški Oče, po priprošnji blaženemu škofu Antonu Martinu Slomšku usliši te prošnje, po Kristusu našem Gospodu. Amen.

Osnutek pripravila Andreja Šavc iz nadžupnije Vuzenica

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

23. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

9. septembra 2018

SLOMŠEK – DEKANIJSKI IN ŠKOFIJSKI ŠOLSKI NADZORNIK

UVOD

Prejšnjo nedeljo smo vstopili v pripravo na Slomškovo nedeljo s pogledom v njegovo skrb za pravilno vzgojo in izobrazbo otrok s pomočjo prave uspešnice, enciklopedične knjige Blaže in Nežica v nedeljski šoli. Še širši Slomškov doprinos pri pripravi boljših ljudi, ki bodo omogočili boljše čase, zaznamo z vpogledom v njegovo manj znano delo šolskega nadzornika, ki ga je pričel v Vuzenici v dekanijem merilu in nadaljeval kot kanonik v škofijem. S tem je pomagal odpravljati »gluhost« in »slabo govorjenje« v duhu današnjega evangelija v svojem času in okolju. V kolikor se čutimo krive za lastno ali tujo »gluhoto«, to obžalujmo in prosimo Jezusa, naj se nas dotakne in nad nami spregovori »efata!«, to je »odpri se!«.

PREDLOG NAGOVORA

(po lastni presoji lahko vsak vzame iz predloga le posamezne dele)

Današnji evangelij ima kar nekaj skupnih elementov z našim in tudi Slomškovim časom. Jezus se znajde v poganski deželi, kjer so mu počasi prisluhnil in priznavali: »Vse prav dela: gluhi daje, da slišijo, nemim, da govorijo.« (Mr 7,37) Ni nepomemben Markov poudarek »privedli so mu gluhega, ki je tudi težko govoril« (v. 32). Najprej je moral biti nekdo, ki ga je privedel k Jezusu, saj sam ni prav vedel, za kaj gre; lahko si predstavljamo, da je takrat nekdo, ki ni slišal in zato še slabo govoril, bil podoben v razvoju omejenemu človeku. To lahko kot prisposodbo razumemo tudi za mnoge sodobne ljudi, ki jih marsikaj omejuje v resnični komunikaciji (ne le bolezen ampak tudi sodobni način življenja in razmišljanja). Mladi, ki so lahko zasvojeni z elektronskimi mediji in zato nesposobni za pristne medsebojne odnose, še kako potrebujejo dobre vzgojitelje in učitelje, da jih rešijo s teh zablodelih poti. V Slomškovem času so bile »zablode« drugačne, morda povezane s šolo, ki še ni bila obvezna, prepričevanjem staršev, da naj otroke dajo v šole; in nato pri pomoči za razvoj šole in pedagoškega dela z otroki. Prav pri tem delu je imel pomembno vlogo tudi bl. Anton Martin Slomšek. Ni bil le sam učitelj in pisec šolskih knjig, ampak je v času nadžupnikovanja v Vuzenici in še kasneje opravljal pomembno službo šolskega nadzornika. Najprej v dekaniji, nato v celotni škofiji. V tej vlogi je zelo plodno sodeloval s takratnim ministrom za šolstvo in kult, ki mu je zaupal pregledovanje in tudi sestavljanje nekaterih šolskih učbenikov. Na kratko si oglejmo to Slomškovo poslanstvo.

31. julija 1838 je bil Slomšek s cesarskim dekretom imenovan za nadžupnika v Vuzenici; 14. avgusta je prejel še škofov pastoralni dekret za nadžupnika in dekana; župnijo je prevzel 25. oktobra, ko je preko Trboj prišel povsem neopazno v Vuzenico.

A to ni bilo vse delo, ki so mu ga naložili. 21. septembra je bil imenovan za šolskega nadzornika v vuzeniški dekaniji. Tako je bilo že pred samim začetkom njegovega službovanja v Vuzenici jasno, da z njegovim »samevanjem« in »puščavništvom«, kot je »sanjal« še v Celovcu, ne bo nič. Kot dekanijemski šolski nadzornik je ves čas posvečal veliko pozornost šolam v dekaniji. Podati pa je moral tudi kakšno mnenje o učbenikih (npr. o učbeniku Petra Musija *Navod v branje*). Zaradi naravnega pedagoškega talenta in pridobljenega pedagoškega znanja mu je bilo to delo tudi v osebno veselje. Tudi v Vuzenici je sam poučeval v nedeljski šoli, podpiral je revne učence in prav tako učiteljskega pomočnika, ki je dobival slabo plačo. Zanimiva novost, ki jo je uvajal v šolo, je bila pomoč pridnih učencev iz višjih razredov pri učenju v nižjih. Imenoval jih je oskrbnike in oskrbnice, ti so pred poukom spraševali nižješolce in jim razlagali, česar niso razumeli, pa tudi pri pouku samem so pomagali. Njegovo delo na šolskem področju je bilo tako opazno in nadpovprečno, da mu je leta 1841 civilna oblast podelila celo posebno priznanje. V letu izida *Blažeta in Nežice v nedeljski šoli* je Slomška skoraj povsem odneslo v prosvetne vode. V

jeseni se je v Celju na gimnaziji izpraznilo mesto profesorja verouka in Slomšek se je prijavil ter odlično opravil potreben izpit, a je kasneje preklical prijavo. V Šent Andražu je bilo namreč izpraznjeno mesto škofijskega šolskega nadzornika in novi lavantinski škof Kutnar, ki je prej v Salzburgu tudi sam opravljal podobno nalogo, je verjetno že poznal šolniško delo nadžupnika v Vuzenici. Zato se mu ni bilo težko odločiti, da je 6. maja 1844 na to mesto imenoval Slomška. Ob tej priliki je Slomšek, sicer s težkim srcem, popustil škofovi želji, naj vloži prošnjo za kanonikat. Tako se je pričela njegova razcepljenost med Vuzenico in Šent Andražem, kamor je moral vse pogosteje potovati.

Novi škof je pričel svoje kanonične vizitacije prav z dekanijo Vuzenica in tako še bolj podrobno spoznal vsestransko delo nadžupnika in dekana. Iz njegovega vizitacijskega poročila nadškofu Schwarzenbergu je nazorno razvidno njegovo mnenje. Pohvale, ki jo je bil v tem poročilu deležen Slomšek, bi bil vesel prav vsak župnik in dekan. Imenoval ga je izredno dobrega, pobožnega in vsestransko sposobnega dušnega pastirja, neumorno delavnega. Vsestransko zanemarjeno župnijo je v šestih letih dvignil na zavidljivo raven, prav tako pa je izredno povezal dekanijsko duhovščino. Neposredno po škofovem obisku je v avgustu 1844 prišlo cesarjevo imenovanje Slomška za službo kanonika, ki jo je 1. oktobra tudi pričel opravljati. To pa je pomenilo redno tedensko potovanje v Šent Andraž na seje. Pričakovano se je 6. decembra, na god farnega zavetnika sv. Miklavža, poslovil od vernikov, z zelo objektivnim in samokritičnim nagovorom, iz katerega je vela velika ljubezen, ki jo je gojil do župljanov. Končal je s pomenljivim stavkom: »Name pozabite, ne pozabite pa mojih naukov!«

S sprejemom službe škofijskega šolskega nadzornika je Slomšek večino svojih moči usmeril v to izredno pomembno delo. Nikakor ni bil le natančen nadzornik, ampak predvsem prijatelj šole, tako učencev kot učiteljev. Zelo si je prizadeval za uvajanje materinščine v šolo in z njo tudi novega duha, ki je poudarjal tako izobraževanje kot vzgojo. Kot pomembno metodološko komponento je v osnovno šolo goreče uvajal pesem. Zato si je močno prizadeval, da bi dal učiteljem v roke tudi zbirko dobrih pesmi z vzgojno vsebino. Takoj je zastavil več projektov za izboljšanje razmer v šolah. Ker je bilo šol vedno več in je naraščalo tudi število ljudi, ki so znali brati, je čutil močno potrebo po novih slovenskih knjigah. Spet je obudil idejo o ustanovitvi družbe za izdajanje slovenskih knjig, ki jo je že prej dvakrat pričel razvijati. Takoj po novem letu 1845 (6. januarja) je napisal deželni vladi v Ljubljani prošnjo za ustanovitev takšne ustanove in priložil celo statut. A je baron Weingarten 15. aprila 1845 – po dogovoru z Dunajem – iz Ljubljane poslal zelo odločen »ne«, brez prave obrazložitve. Slomška je prepoved prizadela, nikakor pa ga ni zlomila. Z nekoliko grenkobe bi se bil najraje umaknil, a je čutil, da mora vztrajati in z majhnimi koraki doseči, kar so mu preprečili doseči z velikimi. Preprečili so mu ustanovitev družbe za izdajanje slovenskih knjig, niso mu pa mogli onemogočiti izdajanja posameznih knjig v samozaložbi. Ideja o letnem zborniku, ki naj bi vsako leto izšel v okviru nove družbe, se je od novega leta 1845 že uresničevala in za leto 1846 je izšel prvi zvezek z naslovom *Drobtinice za novo leto 1846, učitelam ino učencam, starišam ino otrokam v podvučenju ino za kratek čas*. Ta almanah je redno izhajal še nekaj časa po njegovi smrti (z nekoliko presledki je izšlo enaindvajset letnikov) in je v izredno velikem številu dosegel slovenske družine ter pomagal pri vzgoji tako doma kot v šolah. Že med letom 1845 je Slomšek izdal še dve knjigi, *Angel molitve* in *Sveto opravilo za šolarje*. Slednje celo v slovenski in nemški verziji. Ob obiskovanju šol ni le nadziral učiteljev, ampak je največkrat vstopil v razred, poprosil učitelja, naj mu pove, kaj se pravkar učijo, nato pa je sam stopil na učiteljevo mesto in nadaljeval snov. To so bile prave učne ure ne le za učence ampak tudi za učitelje. Tako je s pisanjem in z zgledom želel odpomoči takratni pedagoški bedi, ki je šole odtujevala življenju.

Slomškov ognjevit odnos do učiteljskega stanu in šole naj ponazorijo njegove besede, ki ga dobro orišejo tudi kot šolskega nadzornika: »Šolski učitelj ne sme misliti, da je svojo dolžnost opravil, ako je svoje učence gladko brati in čedno pisati naučil; kaj pomaga glava prebrisana, srce pa hudobno in robasto (*op. av.: z robovi*)! Ne obtožuje li naših šol žalostna vsakdanja izkušnja, da več ko je šol, več je hudobnežev, ljudi brez vere in brez Boga, brez prave ljubezni in brez vsake vesti! Je li so šole tega krive? Ne daj Bog! Krivo je slabo, neumno učenje otrok. Ako otroci v šoli sedijo s telesom, z duhom pa so doma, na duši in na telesu ubožajo. /.../ Take šole so morilke živega duha mladini. /.../ Učiteljski stan je sicer težaven in naporen stan; kdor ga prav spozna, njegovo ceno visoko spoštuje. Moder in priden šolnik človeškemu rodu veliko več koristi kakor najslavnejši vojskovodja. /.../ Učitelj, ki v tihem, neznanem kraju dobro

sadi in zaliva, skrbi za boljše ljudi in boljše čase. Naj ga ravno svet ne spozna in veči del slabo plačuje, v bukvah večnega življenja se sveti njegovo ime in med svetniki bo njegovo plačilo. Pa tudi vsem slabim in zanikrnim šolskim učiteljem gorje, po katerih se svet pohujšuje! Bolje bi bilo celino kopati in pa drva sekati, kakor najžlahtnejše blago, drago deco, slabo učiti in pa divjake rediti. V najgloblje peklensko brezno pridejo slabi starši, vrh slabih staršev pa zanikrni učeniki. Bog nam pomagaj!« (*Kratko vodilo*, Drobotnice 1861)

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Gospod, ki ozdravljaš gluhe in tiste, ki težko govorijo, v molitvi in prošnjah želimo predte postaviti vse, ki smo potrebni tvojega zdravnega ali krepilnega dotika, da bomo mogli izpolniti svoje poslanstvo, ki si nam ga zaupal v naših časih in okoljih:

1. Gospod, utrdi s svojo močjo svetega očeta Frančiška, vse škofe in duhovnike ter druge pastoralne delavce v prizadevanju za vzgojo boljših ljudi in bolj gorečih vernikov.
2. Učitelj, naj bodo vsi, ki so v Cerkvi ali v družbi odgovorni za šolstvo, odprti navdihom Svetega Duha, da bodo razvijali zakonodajo in šolske programe za resnično dobrobit otrok in mladih.
3. Jezus, na priprošnjo bl. Antona Martina nakloni vsem pedagoškim delavcem v naši domovini poglobljeni čut za potrebe sodobnih otrok in moč, da jim bodo na pravi način na razpolago ter tako delali tudi za boljše čase.
4. Naj se ljudje v stiskah in potrebah z zaupanjem zatekajo k Slomškovi priprošnji, da boš, Gospod, tudi na njegovo priprošnjo mogel delati čudeže.
5. Gospod, naj naši rajni vzgojitelji in učitelji postanejo deležni tvoje nebeške bližine.

Jezus, Božji in človeški učitelj, naj nas te prošnje približajo tisti resničnosti, ki si jo učil in uresničeval, ko si na zemlji ozdravljaj gluhe in neme, da bi mogli slišati tvoj nauk in ga oznanjati naprej. Tako bo vse naše življenje še bolj v slavo tebi, ki z Očetom in Svetim Duhom živiš in nas ljubiš vekomaj. Amen.

Osnutek pripravil msgr. dr. Marjan Turnšek, nadškof emer.

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

24. NEDELJA MED LETOM – PRIPRAVA NA SLOMŠKOVO NEDELJO

16. septembra 2018

SLOMŠEK, DUŠNI PASTIR V VUZENICI

Župnik, dekan in šolski nadzornik v Vuzenici ob Dravi 1838 – 1844

UVOD

»Časi se spreminjajo in mi z njimi« (lat. *pregovor*). V pripravi na Slomškovo nedeljo 2018 »pogrevamo zgodovino« in marsikdo bo skomignil: Kaj nam to danes koristi? Nas, kristjane, nagovarja tudi resnica: *vse mine, le Bog ostane*. Veruješ to, brat, sestra?

Bl. A. M. Slomšek je bil »garač« za Boga med nami, za edinost v svojem času tako, da je vse želel pripeljati h Kristusu. Bil je garač za Božjo slavo in zveličanje vseh ljudi.

Bog Oče vseh ljudi hoče vse pritegniti s svojo ljubeznijo, zato je tudi poslanstvo nas vseh, da delamo za edinost vseh in za mir, naprej med kristjani in z vsemi ljudmi dobre volje.

Kako to delamo v svoji družini, šoli, službi, župniji?

Priznajmo in izročimo Božjemu usmiljenju svoje grehe in slabosti.

NAGOVOR

Ko je ANTON MARTIN SLOMŠEK leta 1838 zaprosil za razpisano (=prosto) župnijo in dekanijo Vuzenica, si je po letih rodovitnega dela v celovškem bogoslovju želel pastirsko delovati med preprostim slovenskim ljudstvom. V šestih letih je bilo njegovo delo zelo rodovito.

Sam je zapisal, da je bila župnija »v slabem stanju«. Pretekla slava »nadžupnije« je bila le še spomin na srednjeveško mogočnost: velika župnijska cerkev in župnišče ter 5 starih podružnih cerkva, vse potrebno popravila, župnija obubožana (mogočne grajske gospode pa nikjer več).

Dobri pastir Slomšek se ni ustavljal ob zunanosti. Šel je najprej pred tabernakelj, nato pa iskat ljudi.

BRATSKA SKUPNOST

Sprejel je dva kaplana in z njima živel v bratskem odnosu. Skupaj so molili in obedovali. Določil je, da se bodo pri mizi med tednom pogovarjali po dva dni v slovenskem, dva dni v nemškem in dva v latinskem jeziku. Kaplani so ga imeli zelo radi in so se ob spominu nanj zahvaljevali za lepa leta sobivanja.

Stanovanje za dva kaplana je bilo »bolj podobno podirajočem se stolpu« kot pa človeškemu bivališču, je zapisal v župnijski kroniki. V treh letih so zgradili sedanji južni trakt župnišča, »kaplanijo«, ki je še danes skromen, a najboljši bivalni del starinskega župnišča, stari »stolp« pa so porušili.

V župnišču so se vsi počutili sprejeti v družino, tudi gospodinja in služinčad. Prav očetovsko je skrbel in se zanimal za radosti in tegobe vsakega, skrbel je za dostojno življenje in jim ob večerih pripovedoval ter razlagal svetopisemske zgodbe »za lahko noč« in jih blagoslavljal.

ZGLEDI VLEČEJO

V »sobi nad skalo«, na kateri stoji del starodavnega župnišča, so pozno v večer videli luč, maševal je pa jutraj že ob 5h. Ni bil redovnik, a benediktinsko vodilo »Moli in delaj« je vzel zelo zares. Rad se je sprehajal ob Dravi, molil, premišljeval in kaj zapisal. Vse pridige in govore je zapisoval.

Od župljanov ga je prvi obiskal in ga vprašal, če kaj potrebuje, Andrej Črešnik, »pošten pohorski kmet«, kakor ga je Slomšek označil ob pogrebu. Nastalo je iskreno prijateljstvo, da mu je Andrej v svoji kmečki hiši na Šentjanžu pripravil sobico, kjer »so gospod fajmošter« lahko »v miru brali, premišljevali in pisali«.

ŠOLA BLAŽETA IN NEŽICE

Šola v Vuzenici je že prej delovala, a še ni dobro zaživela. Četrto stoletja pred tem (1812) je kaplan Ignacij Zimmermann za šolski pouk kupil mizarjevo hišo na vogalu cerkve. Mizar sam je postal učitelj v tej šoli v sodelovanju s kaplani. (*Ignacij Zimmermann, rojak iz Slovenske Bistrice, je bil tudi Slomškov predhodnik kot škof v Št. Andražu*) Pouk ni bil kvaliteten, saj ni bilo primerno izobraženih učiteljev,

zato je Slomšek ponudil pomoč v knjigi Blaže in Nežica v nedeljski šoli (*»Učitelam ino učencam za pokušino spisal Anton Slomšek, vozeniški fajmošter.«* Predgovor v knjigi sklene: *»Vse k večji časti božji, naši mladini pa v izveličanje. To želi prijatelj tvoj Anton Slomšek Vozeniški fajmošter.«*.) Knjiga je doživela še dve prenovljeni izdaji z večjo naklado in je ostala mnogim v spominu kot »zlata knjižica«, takrat za mnoge družine edino čtivo ob zimskih večerih. S kakšnimi vsebinami nas danes »zasipajo« ekrani? Ali smo zdravo kritični in izbirčni?

Kot izvrsten pridigar in govornik je zaslovel že v letih službe duhovnega voditelja (spirituala) v celovškem bogoslovju, da so ga prijatelji duhovniki vabili za govornika na mnoge slovesnosti in prihajali k njemu na duhovne pogovore. Vabljen je bil, da »oznanja« tudi ob blagoslovu novega mostu čez Dravo v Dravogradu. Zbrala se je velika množica ljudi in zelo dolga pridiga jim sploh ni bila predolga, še bi ga poslušali.

VERA BREZ DEL JE MRTVA

Lepo besedo so potrjevala dela krščanske ljubezni. Na Dravi se je ob čereh pri Spodnji Muti razbil splav, ves les je odneslo, splavarje so komaj rešili iz vode. Ponesrečenci so izgubili tudi vse, kar so morali zastaviti kot varščino pred odhodom. Sprejeli so jih v župnišče na okrevanje za mesec dni. Ob slovesu so vprašali, koliko dolgujejo, pa je rekel: »Bog je že vse povrnil.«

Kmetu Turineku je zgorel hlev z vso živino. Iz župnijskega hleva mu je posodil par volov, dokler si ne bo uspel zrediti svojih.

Veliko dobrih del so župljani videli, še več pa je bilo skritih: »Naj ne ve levica, kaj dela desnica.«

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Gospod, tvoja družina smo ob tvoji mizi Besede in Evharistije. Prosimo te:

1. Prosimo za papeža, škofe, vesoljno Cerkev: Gospod, ohranjaj jih v edinosti, da bo uresničena Jezusova prošnja velikega četrtka: Oče, naj bodo vsi eno, kakor ti v meni in jaz v tebi, ... da bo svet veroval.
2. Za naše župnije. Naj bodo v vsej različnosti žive bratske skupnosti, da bodo uresničevale Jezusovo oporoko: ... da bodo vsi eno.
3. Navdihuj odgovorne voditelje držav in narodov, da bodo pospeševali mir in vesoljno bratstvo, kot si ti, Gospod, molil, ko si se daroval za vse človeštvo.
4. Med nami je mnogo trpečih, mnogi so zasramovani in preganjani zaradi vere. Bodi ti, Jezus, njihova moč in življenje, nam pa daj sočutno srce po zgledu in priprošnji bl. Slomška
5. Za našo domovino, ki jo je bl. Anton Martin Slomšek iskreno ljubil in se ni utrudil z molitvijo, učenjem ter svarjenjem delati za njen blagor. Prosimo, daj nam izbrati dobre voditelje, pokaži nam poti k slogi in pravemu sodelovanju.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen

Osnutek pripravil Ernest Berložnik

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek

je luč na poti našega krščanskega življenja.

Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.

To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

25. NEDELJA MED LETOM – SLOMŠKOVA NEDELJA

23. septembra 2018

DELO Z MLADIMI – DELO ZA PRIHODNOST

UVOD

Delo z mladimi – delo za prihodnost, tako smo poimenovali letošnjo Slomškovo nedeljo. Tega, da so mladi prihodnost, se zaveda tudi papež Frančišek, zato je sklical sinodo o mladih. Škofje bodo skupaj s papežem na sinodi razmišljali o veri, o mladih, o razločevanju in o poklicanosti. Papež si želi, da mladi v tem svetu ne utihnejo, želi si pokončnih in pogumnih mladih. Pokončne in pogumne mlade si je želel tudi Slomšek. Do željenega cilja jim je rad pomagal z nasveti, učenjem in svojim zgledom. Vse to nam danes priporoča papež Frančišek, ko želi, da mladi najdejo smisel svojega bivanja v Kristusu, ki nas vse povezuje v skupnost bratov in sester. Če smo v svojih prizadevanjih za mlade računali zgolj nase, pri delu izpostavljali sebe, to iskreno priznajmo in obžalujmo.

NAGOVOR

Dragi bratje in sestre!

Letošnja Slomškova nedelja poteka pod geslom »Delo z mladimi – delo za prihodnost«.

Papež Frančišek se je odločil, da bo letošnja škofovska sinoda, ki bo v oktobru 2019 potekala v Rimu, posvečena mladim, ob vodilni misli »Mladi, vera in razločevanje poklicanosti«. Cilj sinode je, najti nove načine, kako spremljati mlade na njihovi življenjski poti, v smeri k osebni zrelosti. Pomembno pri tem je, da bi mladi s pomočjo procesa razločevanja začeli odkrivati svoj življenjski načrt in ga z veseljem uresničili. S tem bi se mladi odprli za srečanje z Bogom in z ljudmi ter po tej poti dejavno sodelovali v izgrajevanju Cerkve in družbe.

Papež Frančišek poudarja, posebej še mladim, da na svet nismo prišli, da bi životarili, ampak da bi pustili pečat, se pravi sadove in sledi svojega delovanja. Takšna življenjska pot rodovitnega in uresničenega življenja pa se začne v preseganju strahov, zaprtosti vase in duhovne ohromelosti. Papež Frančišek mlade zato rad izziva in jih vabi, naj kaj naredijo iz svojega življenja, naj postanejo protagonisti zgodovine, naj gradijo nov, lepši in pravičnejši svet. Tega pa človek ne zmore sam ampak samo skupaj s Kristusom.

Sinoda želi mladim pomagati, da bi s pogumom zaživel svoje življenje, usmerjeni v to, kar je resnično dobro in vredno, in ohranili svoje srce svobodno, kajti samo tako bodo lahko odgovorili na klic, ki ga je Gospod položil v vsakega od njih in tako uresničili svoj življenjski načrt na poti k sreči.

Podobne misli najdemo tudi pri blaženem A. M. Slomšku, ko v svoji pridigi na 4. vel. nedeljo leta 1850 (pridiga je napisna v nemščini) spregovori o dolžnosti mladeničev in mladenk in ob tem postavi vprašanje: »Dekle, mladenič, kam greš?« Sam pri sebi nato nadaljuje svoje razmišljanje in pravi: »Marsikdo bi mi odgovoril, kamor me vodi moja mladostniška vnema, vročica, lahkomiselnost, strast.«

Slomšek želi mlade navdušiti, naj najdejo v življenju moči, ko se bodo nekoliko zaustavili. Ob tem jim ne pokaže zgolj na nevarnosti, ki jih obdajajo, ampak pokaže predvsem na možnosti, ki lahko mladim pomagajo, da bodo sredi mnogih skušnjav in nevarnosti tega sveta vendarle našli pravo življenjsko pot, na kateri bodo lahko v polnosti uresničili svoje življenje. Hoja po tej življenjski poti pa je hoja po poti, ki vodi k Bogu.

Med nevarnostmi, ki nas vodijo stran od prave življenjske poti, Slomšek omenja posvetno logiko, ki za hrano in telo ter užitke bolj skrbi, kot da bi človek služil Bogu. Pri tem zaključuje, da »... svet s svojimi strastmi premine, a samo tisti, ki sprejme Božjo voljo za svojo življenjsko pot, živi večno«. Slomšek opozarja tudi na lenobo in ob tem pravi: »Bog nas je ustvaril za delo, kakor ptice za letenje, ribe za plavanje ...«. Med nevarnostmi, ki vodijo na stranpoti, Slomšek vidi tudi nedostojne obleke in zato vabi mlade, naj poskrbijo svoje »telo dostojno odeti«. Mlade tudi svari pred slabo družbo, grešnimi zabavami, pred nespoštovanjem staršev in na koncu omenja **neodkritosrčnost**, za katero pravi, da je »huda bolezen mladine«.

Potem ko Slomšek mladim našteje vse te nevarnosti, jim postavi vprašanje: »Kam greš mladenič, mladenka? Kaj bo nastalo iz tebe?« In ob tem pripominja: »Kdor nevarnost ljubi, gre v pogubo. Duh je sicer voljan, a meso je slabo, zato je potrebno iskati zaščito.«

Tako je dal Slomšek mladim konkretna navodila, kako se zaščititi pred nevarnostmi. Mlade predvsem vabi, naj odkrijejo, da je Jezus njihov najboljši prijatelj. Vabi jih, da gradijo svoje življenje na Božji besedi, priporoča jim molitev, budnost ..., ter jim naroča, naj živijo v tesni povezanosti z občestvom Cerkve.

Na koncu mlade sprašuje: »Kam odhajaš? Na ozko pot k Očetu, ali na široko, v pogubo?«

Tako vidimo, kako je bl. A. M. Slomšek tudi danes aktualen. Ko se pripravljamo na sinodo o mladih in ko je pred nami leto mladih, ki ga tudi želimo obhajati, je prav, da se večkrat spomnimo Slomškovih besed in nauk.

Mladi potrebujejo modre in izkušene spremljevalce na poti iskanja in zorenja njihove vere, take, ki jim bodo pomagali najti pot v življenje, kajti družba, v kateri živimo, je zaznamovana z dvojnimi merili ter dvojno moralno in zato je težko uresničiti življenjski načrt na poti k sreči. Z uživanjem svobode brez odgovornosti, kjer je nešteto nemoralnih ponudb, si mladi oblikujejo lastno življenje mimo družbe in mimo Cerkve. Vedno več je mladih, ki pogrešajo čustveno toplino, razočarani in izpraznjeni so zaradi porabniške miselnosti in brez motivacije zaradi pomanjkanja smisla.

Slomšek nas opozarja in uči, da se mora Cerkev potruditi, da bo mladim blizu. Še več, skupaj z mladimi mora Cerkev vedno iskati novih poti za pravo sožitje tudi z mladimi. Mladim je treba pomagati, da bodo lahko našli pot h Kristusu, ki nam daje moč, da lahko prav spoznamo sebe, svojo vlogo v svetu in Cerkvi, in da hodimo po življenjski poti v resničnem zaupanju v prihodnost. Cerkev želi mladim sporočiti, da je v naših skupnostih prostor za vsakega izmed njih.

Cerkev bo postala »sol in kvas« tudi med mladimi, ko bodo ti začutili, da ima svoj pogled usmerjen tudi vanje v želji, da svoje življenje zaživijo s pogumom, usmerjeni v to, kar je lepo in vredno.

Naj gre pred nami Mati Marija, Jezusova in naša vzgojiteljica in nas spremlja zgled in priprošnja bl. A. M. Slomška. Amen.

PROŠNJE ZA VSE POTREBE

Vsemogočni in večni Bog. Pri delu z mladimi si želimo uspehov. Želimo si, da bi mladi sledili Jezusu in bili zvesti naukom Cerkve. Vemo, da je delo z mladimi delo za prihodnost, zato te za našo prihodnost upamo prositi:

1. Vsemogočni Bog; prosimo za vse mlade, ki so izgubili smisel svojega življenja. Pokaži jim pravi smisel življenja, ki je v veri vate.
2. Vsemogočni Bog; Slomšek in mnogi drugi so si prizadevali za nravno vzgojo mladih. Pomagaj vsem, ki vzgajajo mlade, da pri svojem delu ne bodo omagali.
3. Vsemogočni Bog; Slomšek je lenobo opisal kot greh, v katerega lahko zlahka zapadejo mladi, ki nimajo dela. Prosimo te za vse mlade, ki iščejo delo, da bi ga dobili, in bi tako mogli sodelovati pri preustvarjanju sveta.
4. Vsemogočni Bog, prosimo te za vse, ki so vero zavrgli in ne čutijo nobene potrebe po njej. Ne nehaj jim govoriti na srce, da bodo v nekem trenutku slišali tvoj glas in na tvoje vabilo odgovorili.
5. Vsemogočni Bog, prosimo te za papeža Frančiška in vse škofe, ki bodo sodelovali na sinodi mladih. Pošlji jim svojega Duha, da bodo delovali, kot ti želiš.
6. Vsemogočni Bog; prosimo te za vse pokojne, ki so delali z mladimi. Sprejmi jih k sebi in jim daj polnost večnega življenja.

Gospod, ti nas opogumljaš in nam daješ moč, da se veselimo dela z mladimi. Na priprošnjo blaženega Slomška usliši te naše prošnje po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

msgr. Alojzij Cvikl DJ, mariborski nadškof metropolit

MOLITEV ZA SLOMŠKOVO KANONIZACIJO

Nebeški Oče!

Blaženi škof Anton Martin Slomšek
je luč na poti našega krščanskega življenja.
Naj nas spremlja njegov zgled in podpira njegova priprošnja,
da bomo v edinosti s teboj in med seboj napredovali
v veri, upanju in ljubezni in bodo uslišane naše prošnje
za njegovo kanonizacijo.
To prosimo po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Blaženi Anton Martin Slomšek,
prosi za nas!

Litanije k bl. Antonu Martinu Slomšku, škofu

Gospod, usmili se
Kristus, usmili se
Gospod, usmili se
Kristus, sliši nas
Kristus, usliši nas

Bog Oče nebeški – usmili se nas
Bog Sin, Odrešenik sveta
Bog Sveti Duh
Sveta Trojica, en sam Bog

Sveta Marija – prosi za nas
Kraljica spoznavalcev
Kraljica vseh svetnikov

Blaženi Anton Martin Slomšek – prosi za nas
Neutrudni iskalec Božjega obličja
Pričevalec živega Boga
Pokoren navdihom Svetega Duha
Ves predan Božjemu načrtu
Neutrudni delilec Božjih skrivnosti
Glasnik Božjega kraljestva
Goreči Kristusov duhovnik
Podoba Kristusa dobrega Pastirja
Zvesti služabnik svojega Gospoda

Goreči častilec Božje Matere
Ljubitelj Kristusove Cerkve
Skrbni učitelj svete vere
Nosilec upanja
Zgled bratske ljubezni
Ogledalo pobožnosti
Zgled ponižnosti
Mož molitve
Neustavljivi oznanjevalec evangelija
Klicar k spreobrnjenju in prenovi
Prekaljen v trpljenju
Apostol cerkvene edinosti
Neustavljivi ljudski misijonar
Spodbujevalec svetega zakonskega življenja
Zaupnik očetov in mater
Posvečevalec družinskega življenja

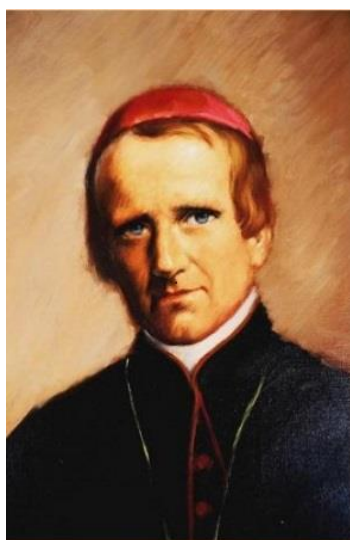
Izvrstni vzgojitelj in učitelj mladine
Prijatelj duhovnikov
Modri svetovalec
Tolažnik žalostnih
Učitelj nevednih
Sredi zemeljskih stvarnosti ves zazrt v večnost

Svetla luč svojemu narodu
Kažipot in vodnik v nebeško domovino
Mogočni priprošnjik v nebesih
Zavetnik vzgojiteljev, učiteljev in katehetov
Zavetnik kmetov
Zavetnik nove evangelizacije

Bl. Anton Martin, ki si izgoreval za Božjo slavo – prosi za nas
Bl. Anton Martin, ki si skrbel za nove duhovne poklice
Bl. Anton Martin, ki si se razdajal v služenju človeku
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta vera luč
Bl. Anton Martin, ki ti je bil materni jezik ključ do zveličavne omike
Bl. Anton Martin, ki si iskreno ljubil svoj narod
Bl. Anton Martin, ki ti je bila sveta evharistija vir svetosti
Bl. Anton Martin, ki s svetniki uživaš nebeško veselje
Bl. Anton Martin, ki nas posvečuješ s svojo svetniško navzočnostjo

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- prizanesi nam, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- usliši nas, o Gospod.
Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta
- usmili se nas.

- Prosi za nas blaženi Anton Martin.
- Da postanemo vredni obljud Kristusovih.

Molimo:

O Bog, vir vse svetosti, tvoj služabnik Anton Martin Slomšek
se je v gorečnosti za apostolsko službo
popolnoma izročil tvoji volji.
Kot apostol in učitelj krščanske vere in omike
je spodbujal vse ljudi k edinosti in k življenju po evangeliju.
Pomagaj nam, da bomo po njegovi priprošnji

rasli v milosti in ti služili v pravičnosti in svetosti.
Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu Svetega Duha
živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Litanije k bl. Škofu Antonu Martinu Slomšku dovoljene za osebno molitev.

IMPRIMATUR

Nadškofijski ordinariat v Mariboru

Maribor, 20. maja 2014, številka 201

Msgr. dr. Stanislav Lipovšek, celjski škof

apostolski administrator mariborske nadškofije

SLOMŠKOVA TRIDNEVNICA

1. Slomšek nam je luč vere, upanja in ljubezni - 1982 (Jože Vesenjajk)
2. Slomšek – apostol slovenskega ljudstva - 1983 (Jože Vesenjajk)
3. Slomšek in sveto pismo - 1984 (Viljem Pangerl)
4. Slomšek – apostol cerkvene edinosti - 1985 (Jože Vesenjajk)
5. Slovenski kristjan, narodna kultura in škof A. M. Slomšek – 1986 (Jože Vesenjajk)
6. Slomšek nas uči prav obhajati sveto evharistijo – 1987 (Jože Vesenjajk)
7. Slomšek – dušni pastir božjega ljudstva – 1988 (Jože Vesenjajk)
8. Slomšek – učitelj po Jezusu Kristusu – 1989 (Jože Vesenjajk)
9. Družina – Slomškova skrb – 1990 (Jože Vesenjajk)
10. Slomškov jubilejni triptih - 1991 (Viljem Pangerl)
11. Pastori optimo (ob 130 letnici smrti) – 1992 (Viljem Pangerl)
12. Božji služabnik – 1993 (dr. Marjan Turnšek – Viljem Pangerl – Miha Herman)
13. Slomšek prosi matere in očete za pomoč – 1994 (dr. Marjan Turnšek)
14. Slomškova največja ljubezen – sv. katoliška cerkev – 1995 (Viljem Pangerl)
15. Slomšek – škof (ob 150-letnici posvečenja) – 1996 (Viljem Pangerl)
16. Nebesa morajo biti naša – 1997 (Viljem Pangerl)
17. Vsi Slomškovi spomeniki – 1998 (Viljem Pangerl)
18. S Slomškom na pot svetosti – 1999 (Miha Herman, Jože Goličnik)
19. Evharistija – kruh novega življenja – 2000 (dr. Marjan Turnšek)
20. Odrini na globoko – 2001 (Jože Goličnik)
21. Čas nam prinaša nove naloge – 2002 (Jože Planinšek CM)
22. Evropska razsežnost Slomškovega dela – 2003 (dr. Franc Kramberger, Jože Goličnik)
23. Slomšek – luč za tretje tisočletje - 2004 (dr. Stanislav Lipovšek, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
24. Kdor hoče koga vneti, mora sam goreti – 2005 (Ernest Berložnik, Alojz Vicman, Miha Herman)
25. Vse za večjo čast božjo in zveličanje duš - 2006 (dr. Franc Kramberger, dr. Jožef Smej, Jože Goličnik)
26. Kristus luč mojega življenja – 2007 (mag. Alojzij Kačičnik, Vlado Bizjak, Jože Goličnik)
27. Materin nauk – otroku jutranja zarja – 2008 (Miha Herman, dr. Peter Štumpf, Jože Kužnik)
28. Slomšek – pastir prihodnosti – 2009 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanko Lipovšek, Jože Kužnik)
29. Kdor ubogim daruje, Bogu posojuje – 2010 (dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman, Jože Goličnik)
30. Za zveličavno narodovo omiko – 2011 (dr. Franc Kramberger, dr. Stanislav Lipovšek, dr. Ivan J. Štuhec, Jože Faganel in Jože Planinšek)
31. Svetost prenavlja svet – 2012 (dr. Marjan Turnšek, Jože Goličnik, Miha Herman, mag. Alojz Kačičnik)
32. Vero ohranite in po njej živite – 2013 (Alojz Vicman, dr. Franc Kramberger, dr. Marjan Turnšek, Miha Herman)
33. Hiša veselja – 2014 (dr. Marjan Turnšek, mag. Alojz Kačičnik, dr. Franc Kramberger, Miha Herman)
34. Zvestoba je mati sreče – 2015 (s. Veronika Verbič ŠS, dr. Franc Kramberger, Jože Planinšek CM, mag. Ciril Slapšak SDB)
35. V nebesa skozi vrata usmiljenja – 2016 (dr. Franc Kramberger, Miha Herman, dr. Marjan Turnšek, Igor Ignacij Novak)
36. Vera – luč – 2017 (mag. Alojzij Cvikl, dr. Franc Zorec, Marjan Pučko, Jani Družovec)
37. Delo z mladimi – delo za prihodnost – 2018 (mag. Alojzij Cvikl, Andreja Šavc in Tadej Legnar, Ernest Berložnik, dr. Marjan Turnšek)